

и държавѣ-тѣ съ бунтуваніе-то си. Тѣй единъ монахъ въ врѣме-то на оногози Кирилла, съ петъ-стотинъ отъ свои-тѣ събратія монасы, нападнѣ на царскій градоначалникъ въ Александриѣ, и го нарани опасно съ единъ камыкъ въ публичнѣ-тѣ улицѣ на градъ-тѣ. Онова кое-то църква-та подъ такыва обстоятелства изгуби отъ духовный си животъ, това духовни-тѣ ся грыжахъ, да го замѣстятъ съ вънкашный си блѣскъ; и тѣй съ врѣме просто-то Богослуженіе на първы-тѣ рѣвностны христіаны ся обезобрази и замѣсти ся отъ обычаи и челоуѣчески измышленія. Суетно украшеніе на църковны-тѣ зданія, и при обще-то служеніе церемоніи-тѣ до толкози ся умножихъ, що-то *Августинъ* († 430 г.) вече ся оплаква, като казува че Левитски-тѣ закони бѣхъ по-лѣгкы за носеніе отъ колко-то новы-тѣ христіанскы богослуженія. На кръстный знакъ приписвахъ чудотворнѣ силѣ; мощи-тѣ на свѣтїи-тѣ и послѣ образы-тѣ имъ обожявахъ; свѣщи отъ воскъкъ паляхъ, и едно голѣмо число празници бѣхъ въведени. Упованіе-то на добры дѣла, собственны заслугы, като пости-тѣ, прочитаніе на псалмы, жертвуваніе на църквы-тѣ и монастыры и пр. уважавахъ все по-вече и по-вече; и слѣдъ като Рымскій Епископъ *Григорій Великій* († 604. год.) постави ученіе-то за чистилище-то, съ нежтури основаніе-то на ученіе-то за индулгенціѣхъ (грѣхопрошеніе) коя-то послѣ направи толкози голѣмо разореніе въ църквѣ-тѣ.